



clàssic



Benito Juárez

Jurista i president de Mèxic
(1806-1872)

«Manifest a la Nació» 15 de juliol de 1867

Benito Juárez (1806-1872) va ser un revolucionari mexicà. Advocat i jutge en els seus inicis, des de ben jove va participar en política. Opositor dels governs dictatorials d'Antonio López de Santa Anna, des de l'exili als EUA va col·laborar amb els preparatius del seu derrocament. El 1855, amb la renúncia del dictador, un govern provisional va iniciar la reforma política a Mèxic. Aquest període reformista no duraria gaire, ja que el 1857 els contrarevolucionaris van iniciar una guerra civil, per tal d'aturar les reformes que afectaven, sobretot, l'Església catòlica i als militars. Juárez va encapçalar les tropes partidàries de la reforma i el 1861 va derrotar els conservadors, essent elegit president. En negar-se a pagar el deute extern, França, país creditor, va envair el país, tot instaurant una monarquia absoluta, amb Maximilià d'Habsburg com a emperador. Juárez va participar en la revolta que va expulsar l'emperador, i va recuperar la independència i consolidar el sistema republicà a Mèxic. En guanyar la batalla de la capital, Juárez va hissar la bandera tricolor i va proclamar el manifest a la nació

mexicana que tot seguit reproduïm. Juárez guanyaria dues vegades més les eleccions, i passaria a la història com a pare de la República, i com a lluitador pels drets humans i per la igualtat davant la llei.

El Govern nacional torna a establir avui la seva residència a la ciutat de Mèxic, de la qual va sortir fa quatre anys. Portà aleshores la resolució de no abandonar mai el compliment dels seus deures, més sagrats com més gran era el conflicte de la nació. Fou amb la segura confiança que el poble mexicà lluitaria sense cessar contra la iniqua invasió estrangera, en defensa dels seus drets i de la seva llibertat. Va sortir el Govern per continuar sostenint la bandera de la pàtria durant tot el temps que fos necessari, fins a obtenir el triomf de la causa santa de la independència i de les institucions de la República.

Ho han assolit els bons fills de Mèxic, combatent sols, sense auxilis de ningú, sense recursos, sense els elements necessaris per a la guerra. Han vessat la seva sang amb sublim patriotisme, afrontant tots els sacrificis abans de

consentir la pèrdua de la República i de la llibertat.

En nom de la pàtria agraïda, tributo el més elevat reconeixement als bons mexicans que l'han defensada, i als seus dignes capitosts. El triomf de la pàtria, que ha estat l'objecte de les seves nobles aspiracions, serà sempre el seu major títol de glòria i el millor premi dels seus heroics esforços.

Ple de confiança en ells, el Govern va procurar complir els seus deures, sense concebre mai un sol pensament pel que li fos lícit menyscar cap dels drets de la nació. Ha complert el Govern el primer dels seus deures, no contraient cap compromís a l'exterior ni a l'interior que pogués perjudicar en res la independència i la sobirania de la República, la integritat del seu territori o el respecte degut a la Constitució i a les lleis. Els seus enemics van pretendre establir un altre govern i altres lleis, sense haver pogut consumir el seu intent criminal. Després de quatre anys, torna el Govern a la ciutat de Mèxic, amb la bandera de la Constitució i amb les mateixes lleis, sense haver deixat d'existir un sol instant dins el territori nacional.

El Govern no ha volgut en cap moment, ni abans, i encara menys a l'hora del triomf complet de la República, deixar-se inspirar per cap sentiment de passió contra els que l'han combatut. El seu deure ha estat, i és, pesar les exigències de la justícia amb totes les consideracions de la benignitat. La temprança de la seva conducta a tot arreu on ha residit ha demostrat el seu desig de moderar, en la mesura d'allò possible, el rigor de la justícia, conciliant la indulgència amb l'estret deure que s'apliquin les lleis, en allò que sigui indispensable per consolidar la pau i l'avenir de la nació.

Mexicans: encaminem ara tots els nostres esforços a obtenir i a consolidar els beneficis de la pau. Sota els seus auspicis, serà eficaç la protecció de les lleis i de les autoritats per als drets de tots els habitants de la República.

Que el poble i el Govern respectin els drets de tots. Entre els individus, com entre les nacions, el respecte al dret aliè és la pau.

Confiem que tots els mexicans, alliberats per la perllongada i dolorosa experiència de les calamitats de la guerra, cooperarem d'ara endavant

en el benestar i en la prosperitat de la nació, que només poden aconseguir-se amb un inviolable respecte a les lleis, i amb l'obediència a les autoritats triades pel poble.

En les nostres lliures institucions, el poble mexicà és àrbitre de la seva sort. Amb l'única finalitat de sostenir la causa del poble durant la guerra, mentre no podia elegir els seus mandataris, d'acord amb l'esperit de la Constitució, he hagut de conservar el poder que m'havia conferit. Acabada ja la lluita, el meu deure és, per descomptat, convocar el poble perquè sense cap pressió de la força i sense cap influència il·legítima, trïi amb absoluta llibertat a qui vulgui confiar els seus destins.

Mexicans: Hem assolit el bé més gran que podíem desitjar, veient consumada per segona vegada la independència de la nostra pàtria. Cooperarem tots per poder llegar-la als nostres fills en el camí de prosperitat, estimant i sostenint sempre la nostra independència i la nostra llibertat. ■